בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **ד'** ב תשס"ג (**06** ב**פברואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ד' באדר א'**, בשנת תרפ"ט (1929-5689), **נפגשה משלחת תנועת המזרחי עם הנציב העליון** והביעה לפניו את מחאתה על מדיניות ההתבדלות של אגודת-ישראל (תסמונת ה"אינני מוכן לשבת איתו" אינה חדשה בעם ישראל...). הנציב השיבם, כי גם לדעתו מזיקה ההתבדלות לענייני היישוב וכי הוא ופקידיו לא יחזקו את ידי המתבדלים. למחרת, ב-ה' באדר א', התפרסם בירושלים כרוז, בלתי-חתום, של שני הרבנים הראשיים (הרב יעקב מאיר והרב א"י קוק), הקורא ליהודי ארץ-ישראל להצטרף ל**כנסת-ישראל** ולא להצטרף למתבדלים. [כרונולוגיה]

ומהו "כנסת-ישראל"?
בימי המנדאט הבריטי היה זה שמו הרשמי של היישוב העברי המאורגן. במסגרת זו, נמנה כל יהודי בארץ-ישראל מגיל 18 ומעלה, אשר לא הודיע שהוא פורש ממנה. הגוף הנבחר של היישוב היה "אסיפת הנבחרים" שבחרה מתוכה את ה"**וועד הלאומי**" – הרשות העליונה של היישוב היהודי בארץ, שטיפלה בכל הבעיות הפנימיות. ביישובים היהודיים שימשה כל רשות מקומית תא של "כנסת ישראל", ואילו ביישובים המעורבים היה קיים וועד נבחר של יהודי המקום שנקרא "**וועד הקהילה העברית**". ממשלת המנדאט הכירה ב"כנסת ישראל, רק בתורת עדה דתית. [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

~~~

השבת אנו קוראים בתורה את פר' "**תרומה**", הראשון במסכת פרשות שדנה במצוות מלאכת המשכן. "**ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.**" [שמות כ"ה 8] אחד הכלים שבמשכן (ובבית-המקדש, לימים) היה ה**מנורה** עליה כתוב: "**ועשית מנורת זהב טהור מִקשָה...**" [שם שם 31] מפרש הרב הירש על כך: עשיית המנורה מקשה, דהיינו חתיכה אחת שלמה, [כסמל לעם ישראל, אולי זו אחת הסיבות שמשה הסתייג מלקבל על עצמו את המינוי להיות 'גואל ישראל'– דבר אחד הוא להוציא את העם מבית העבדים שלו, דבר אחר הוא ליצור ממנו 'מקשה אחד'] וכן גביעיה, כפתוריה ופרחיה – כל אלה מעכבים רק אם המנורה באה מן הזהב, "באה זהב – באה מקשה, אינה באה זהב – אינה באה מקשה" [מסכת מנחות כ"ח.] מנורה העשויה "מן הגרוטאות" (מחתיכות זהב שבור) – פסולה, ומשאר מיני מתכות – כשרה, ובלבד שתהיה עשויה ממתכת כלשהי [שם]. ... אם הנסיבות אינן מאפשרות עשיית המנורה מזהב – כפי שהדבר קרה בשעת חנוכת המזבח בימי ראשוני בית חשמונאי – מותר לעשות את המנורה גם ממתכת פחות יקרה. [ומוסיף] בשעת הדחק, מותר אפילו להרכיב אותה חוליות חוליות, ולא מקשה. [מכך למדים] כי כל אדם נועד, בכח כשריו הטבעיים, להיות נושא האור שהמנורה מסמלת אותו, ושאיפה זו צריכה להיות תכלית התפתחותו. כל אדם ואדם לפי מדרגתו ומידת כוחותיו, מסוגל להגיע אל המטרה העליונה של שלמות רוחנית-מוסרית, בהתאם למדרגתו ולמידת כוחותיו, ולעלות אל פסגת ייעודו שלו בתחום הרוח והמוסר. כל אדם ואדם מסוגל לנחול את חלקו ברוח

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{58} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{56}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **ד'** ב תשס"ג (**06** ב**פברואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ה', ברוח חכמה ובינה, עצה וגבורה, דעת ויראת ה' – לפי מידת כוחו וכושרו. וכמו לגבי היחיד, כן לגבי כלל ישראל ... [על כך, בע"ה, ביום ראשון]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{58}

צאת השבת (ב"ש): 17^{56}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.